

Ong Ăn Chả Bà Ăn Nem

Phần 1:

Bà cai tổng Lúa ngồi trên ở bộ ván gỗ, vừa quẹt vôi tằm trâu, vừa nhịp cây roi tre đen đét, trối giọng bề trên:

- Nè, Tư Đẹp. Tao hỏi bây phải khai thiệt. Bây với thằng Bẩy Hợi toa rập ăn bột, ăn xín lúa ruộng mấy vạ ? Liệu hồn bây, có sao nói vậy, may ra tao thương tình châm chước. Bằng như gian dối, tao mà biết được thì đừng hòng sống nghe bây.

Tư Đẹp cúi đầu, nằm dài dưới đất, khóc tức tưởi, oan ức có miệng mà không nói được. Nó cảm thấy tủ thân nghèo, đem thân đi ở đợ, làm mướn, ăn hột cơm chẳng đủ no. Vậy mà còn bị chủ nghi ngờ. Cô cứ nằm im thút thít. Bà cai tổng hỏi mà không nghe trả lời, nổi tam bành, quơ cây roi nhẩy khỏi ván, sẵn giọng:

-Mèn đét thánh thần ngó xuống mà coi nó lì lợm, gan lì không chớ. Tao hỏi bộ bây điếc sao hổng trả lời hả. Bây khinh tao vừa thôi chứ.

-Dạ, oan cho con lắm bà ơi. Hồi nào giờ con đâu dám tham lam lấy của ai dù đồng xu cắc bạc chớ nói gì lúa vạ, lúa thùng.

-Hứ, cái giống ở đợ tui bây tao còn lạ gì. Bây nói hổng tham lam, vậy chứ ai vô đây xúc mất năm vạ lúa ngoài lắm. Bộ chuột ngậm chắc ? Tao hỏi bây có chịu khai thiệt không ? Hay đợi tao đóng trần cho kiến lửa cắn bây mới chịu mở miệng ?

-Dạ, con thề có trời đất mần chứng.

-Thôi, thôi. Bây đừng có già mồm léo mép mà thề thốt. Trời cao đất rộng hổng ai thấy tui bây trộm cắp hết á. Tao hỏi có phải thằng Bẩy Hợi xúi bây ăn cắp lúa hông ?

-Dạ, con nói rồi. Bà nghi oan cho con dí anh Bẩy.

-Oan nè, nghi nè. Bây còn dám nói tao vu khống bây nữa hả ?

Bà cai tổng nghiến răng trèo trẹo, quất lia lia khắp người Tư Đẹp. Cô gái lẩn lộn, khóc gào, đau đớn nhưng bà cai tổng không hề động lòng thương hại.

Bà liền tay đánh Tư Đẹp cho đến lúc cây roi tre đập nát. Vẫn chưa đã giận, bà hăm:

-Tao kỳ hạn từ giờ tới mai mà bây hổng khai thì tao lôi đầu bây ra nhà hội đồng cho thầy hương quản mần việc. Bây đừng tưởng vậy là yên với tao nghe chưa. Đi đi cho khuất mắt tao. Cứ nhìn cái bản mặt tham lam của bây là tao hổng ưa rồi.

Ngay lúc Tư Đẹp lom còm bò dậy, định lủi ra nhà sau, thì ông cai tổng bước lên thêm.

Nghe giọng eo éo của vợ ông biết ngay có chuyện hổng êm, liền hỏi vọng vào:

-Cái gì mà bà la hét chói lọi như ma bắt vậy bà ?

-Ủa, ông điá đó hén. Ủa vô đây, vô tui kể cho nghe cái ngữ người ăn người làm gì mà tham lam như quỷ hà. May là nó bà con chòm xóm với mình đa. Mà cũng tại ông hết á.

Ông cai tổng vừa kéo ghế ngồi vừa rót trà ra tách. Chưa kịp uống giải khát vợ đổ trúc lên đầu tại mình, ông chưng hửng hỏi tới:

-Tại tui giống gì ? Bà nói hổng đầu hổng đuôi làm sao tui biết chớ ?

-Ông tối ngày ra chợ tới họp hành thì làm sao biết chuyện nhà...

-Nữa, bà sao cứ đâm hơi hoài. Thì tui có chức có quyền phải đi đây đi đó mần việc chứ. Chuyện trong nhà trong cửa bà quán xuyên là phải rồi. Trách tui cái nỗi gì. Tại tui giống gì bà nói nghe coi.

-Thì ông tài khôn, thài lai rước con Tư Đẹp đũa bấy giờ mới có chuyện bực mình.

-Mà chuyện gì ? Sao hồng nói huỵch tẹt cho rồi, cứ vòng vo tam quốc, thật chán bà ghê vậy đó.

-Chớ hồng phải sao ? Ông một hai khen con Tư Đẹp nét na, thật thà, siêng năng, giỏi dấn, đòi rước nó vìa để bấy giờ nó toa rập dí thằng Bảy Hợi ăn cấp lúa của nhà...

-Ừa, Tụi nó ăn cấp lúa hồi nào ? Mới đây hay lâu rồi ?

-Mới sờ sờ chớ lâu lặc gì. Năm vạ lúa chứ ít ỏi gì đâu ông ?

-Chèn đét, tới năm vạ lận ?

-Ừa. Bộ tui thêm bớt vu oan giá họa gì nó sao ? Thiệt đúng là cái ngữ nuôi ong tay áo mà.

-Bà nói tui nó ăn cấp lúa ở đâu ? Ngoài đồng hay trong lẫm ?

-Ngoài đồng ông nội nó hồng dám nữa nói gì kẻ ăn người làm. Lúa trong lẫm đầy ắp, nó xúc lên tưởng tui hồng hay biết, chớ đâu có dè qua mặt tui sao nỗi ông. Ông Cai Tổng vụt cười ngất, vỗ đùi đánh bốp một tiếng, già lã.

-Vậy mà bà cũng mằm um sùm, tưởng đây trời sập tới nơi.

Bà Cai Tổng tưởng chồng bệnh người làm, giận đỏ mặt, ong óng giọng chanh chua:

-Quý thân thiên địa ơi ngó xuống mà coi. Năm vạ lúa cả trăm đồng mà ông còn nói ít hủ. Ông còn bệnh nó nữa hủ.

-Tui nó bà nghi oan cho con nhỏ rồi.

-Oan ức cái nỗi gì, hồng nó vô đây còn ai trồng khoai đất này. Tui biết mà, ông đâu còn coi tui ra cái thể thống gì. Tui chết cho ông vừa lòng đây.

- Bà này hỡ cái là bài hã hàng xóm cũng nghe. Tui khi bà cái giống gì. Tui biết rành tụi nó hồng dám mần cái vụ trộm cắp tà trời đó thì tui nó chứ binh ai bỏ ai.

-Sao, ông nói vậy mà nghe được hủ. Hồng mất vậy chớ nó đi đâu ? Tui hỏi ông hồng lẽ lúa nó có chân bò đi ?

-Đi lên dinh quan chủ quận chớ đi đâu ?

-Hủ, ông nói vậy nghĩa là sao ?

-Tui biểu thằng Bảy Hợi đong mang lên kính biểu quan chủ quận ăn lấy thảo. Lúa nàng thơm chợ Đào, hột lựu quý hiếm, tặng bề trên mới có tình nghĩa chớ bà.

Bà Cai Tổng chưng hửng, vẻ xụi lơ. Một lát sau chép miệng thở hắt ra:

-Ừa, nói vậy ông xưa lúc lẽ lạc quan chủ quận hén.

- Vậy chứ ai. Mà bữa sửa soạn lên quận tui có dặn thằng Bảy Hợi bà có nghe chứ bộ.

-Ồi, tôi lất nhắt trăm công nghìn việc, tâm trí đâu mà nhớ bao đồng á.

-Vậy bà mần gì tụi nhỏ hủ ?

-Thì....ối kẻ ăn người làm, tui có lẽ giận đánh mấy roi...để rồi đền bù cho nó vài đồng mua thuốc uống chứ có gì..

Ông Cai Tổng đi vào nhà trong. Bà cai tổng ngồi buồn xo, nét mặt đăm chiêu nghĩ

ngợi tới chuyện này chuyện nọ. Bà chợt chép môi nói một mình:

- Sao mình nghi quá hồng biết. Hồng biết ổng có xúc lúa biếu xén cho quan chủ quận hay bao che cho con ngựa cái đó hồng chừng...Để rồi coi, tui mà phát giác được chuyện gì, ông đừng hồng yên ví tui.

Bà cai tổng te te đi lại võng, nằm gác tay lên trán, trí óc miên man nghĩ đủ điều. Gió thổi hiu hiu đưa bà trôi vào giấc ngủ lúc nào chẳng hay. Trời đã chạng vạng tối, Đẹp ngồi co ro dưới gốc bần ổi ở dựa mé kinh, đầu gục lên gối, nước mắt ràn rụa như mưa. Hai Tròn khổ tâm vô cùng, mà chưa biết lựa lời nói sao cho người yêu với bớt đau khổ. Anh thu hết can đảm, bạo

gan choàng tay qua vai người yêu, kéo Tư Đẹp tựa sát vào ngực, vỗ về:

-Nín đi Tư, mình trót mang kiếp nghèo, làm tôi làm mọi mà chủ hồng thương thì đành chịu ... cho qua tang lễ. Chờ hết công nợ địa ở với nhau rau cháo qua ngày. Em khóc buồn riết cũng hồng giải quyết được gì, càng khổ anh thêm Tư à.

-Em cũng hiểu vậy mà hồng khóc hồng được anh Hai ơi...Mình nghèo thì cạp đất sống, đời nào dám tham lam. Vậy mà bà Cai nở vu oan giá họa, nghĩ tức chứ anh Hai.

-Ừa, thì ai hồng tức. Anh nghe tin bà Cai đánh đập em bầm dập, anh cũng đau xót lắm chứ bộ. Mà điều, nghe lời anh quên đi Tư. Trời có mắt, mình ở hiền thì sẽ gặp lành, ai thất nơn ác đức cũng có ngày trời hồng dung đất hồng tha cho họ đâu. Bà cai đánh em chắc đau lắm, anh có mang dầu theo nè, ở chỗ nào đau để anh sứt cho mau lành.

Đẹp xoa người sang, thì Hai Tròn đưa tay vén áo nàng kéo lên, tay thoa dầu lên những vết roi, mắt Hai Tròn quan sát thật kỹ trên lưng nàng vì Đẹp có một làn da trắng thật mịn màng, với những sợi lông tơ trông rất hấp dẫn, bàn tay anh từ từ di chuyển nhẹ nhàng sang bên eo của Đẹp làm người con nhỏ nổi gai óc đầy người, nàng nói:

-Anh Hai thoa dầu xong chưa anh Hai.

-Ồ ...ờ...sắp xong rồi...

Hai Tròn thoa dầu cho Tư Đẹp không biết đầu óc nghĩ ngợi gì mà con cu thì cương cứng ngắc, miệng thì nước nước miếng hai ba lần. Bất chợt hấn lòn tay ra phía trước kéo ôm nàng đè xuống vào lòng, tay thọt vào bên trong áo ngực bóp lia lịa lên vú nàng, miệng run rẩy lắp bắp nói:

-Đẹp ơi. Anh yêu em...

-Anh Hai, anh kỳ quá, mau thả em ra đi.

Như một tia điện kỳ lạ nó đang chạy rần rần trong cơ thể khi mấy ngón tay của Hai Tròn vừa chạm lên đầu vú nàng, cô gái ú ớ lên mấy tiếng:

-Anh...đừng mà...em khó chịu quá anh ơi

-Em cho anh đi, anh chờ hết nổi rồi.

Hai Tròn được trốn, hấn dùng chân kẹp lên đùi nàng rồi kê miệng xuống bú lên núm vú nàng tới tấp. Đẹp chịu hết nổi, nàng bắt đầu khởi sự rên rỉ, hai tay ôm siết chặt lấy bờ lưng hấn, Hai Tròn thấy nàng tỏ ra không còn chống đối nữa, hấn lấy chân ra rồi

đưa tay xuống lòng vô trong quần nàng, Hai Tròn tay run bay bẩy vuốt vuốt nhẹ trên cái mu lồn của Đẹp. Lông của nàng đã rịn ướt tự bao giờ vì chất dâm thủy của nàng.

Phần 2:

Bỗng có tiếng chú Bẩy Hợi ở đằng chòi kêu giạt ngược:

- Tư ơi.....tư. Bậy chun cái lùm nào sao tao kêu réo hồng thấy lên tiếng vậy cà.

Đẹp lúnh quýnh đẩy Hai Tròn tách xa khỏi người, nàng kéo vội áo xuống, sửa lại cái áo ngực cho ngay ngắn đứng vụt lên, vẻ hốt hoảng:

- Chết mồ rồi, chú Bẩy kêu em. Chắc bà cai tổng kiếm chứ hồng chơi đâu.

-Gì mà sợ giữ vậy. Hết việc rồi cũng cho người ta thanh thơi, thoải mái chút chớ.

-Ở đó mà thanh thơi, thoải mái. Bả mà biết em lén đi ra đây với anh, bả dằn em chắc chết luôn. Thôi, anh đi đi, em trốn đi ngõ kia. Hồng ấy bà cai tổng biết hai đứa mình hẹn hò nhau ngoài này, thâm em chắc bằm dập chớ hồng yên đâu.

-Ừa thôi anh đi đi nghe. Nè cho anh hun cái đi. Nhớ thấy mồ. Mới gặp nhau chút xíu bị kỳ đà cản mũi rồi.

-Ý hồng được đâu, hồng lo đi đi còn ở đó mà đòi hun hít.

Hai Tròn không đợi Tư Đẹp chấp nhận, anh bất ngờ kéo người yêu ngã vào lòng, đặt cái hôn nồng nàn lên má nàng và cứ thế ôm siết chặt thân người Tư Đẹp.

Nàng bẽn lễn, hết hồn hấp tấp đẩy Hai Tròn ra, vội bỏ chạy, trong khi chàng trai đứng nhìn theo bôn dáng người yêu đầy thương cảm, quày quả bỏ đi vừa tặc lưỡi tiếc rề:

-Mới gặp, chưa được gì hết đã bị cha Bẩy Hợi này phá đám rồi.

Mãi miết cấm cúi lũi tới, Hai Tròn không chú ý trước mặt, bất ngờ đụng mạnh vào người đi ngược chiều. Cả hai cùng té lăn xuống ruộng. Người nọ lồm cồm đứng lên, phủ đất cát bám quần áo, vừa cự nự:

-Thằng nào đêm hôm lợ mợ vào ruộng tao làm gì, ăn trộm hả ?

Nghe ra đúng giọng ông Cai Tổng, Hai Tròn chột dạ, định vọt chạy nhưng ống quần bà ba nhè dính cứng vô đám cỏ xước, càng vùng vẫy càng bị kẹt thêm, nên ông Cai Tổng thộp ngực hét lớn:

-Bẩy Hợi đâu ? Thằng bậy đâu, xách cây chĩa ra đây mau.

Hai Tròn quýnh quáng la bài hãi:

-Con đây...Con là Hai Tròn đây bác Cai Tổng.

-Ừa thằng Hai Tròn ha? Bậy đi đâu rị mợ đêm hôm ngoài này vậy hả ?

Vừa lúc Bẩy Hợi tay xách cây đèn chai tay xách cây chĩa ba chạy tới. Ông cai tổng đã buông ngực áo Hai Tròn ra cười dòn. Trong khi chàng trai tiu ngữu đứng xụi lơ:

-Bác cai tổng làm con sợ té đái luôn vậy đó. Hứ hồng, may mà con lên tiếng chớ hồng ấy lãnh đủ cây ba chĩa lòi ruột như chơi à.

-Bậy đi đâu mà hồng đèn đuốc gì ráo trội vậy ?

Hai Tròn ấp úp nói trở:

-Dạ, con đi thăm cậu tám con ngoài vòm, gặp mấy thằng bạn nhậu quắc cần câu, lội vìa tới đây thì gặp bác Cai tổng đó chứ.

Ông Cai Tổng cười khà nhìn ngó bộ tướng Hai Tròn tỏ ý nghi ngờ hỏi:

-Bây nhậu vừa sao tao coi bộ tỉnh queo vậy..., mà thôi tao rành quá mạng rồi. Phải đi mò đàn bà giá nói bác nghe chơi...

-Dạ bác nói oan con rồi...Làm gì có vụ đó.

-Bây có đi mò đàn bà giá cũng không mắc mớ gì tới tao. Có điều mai mốt đi đêm nhớ cầm theo đèn chai nghe. Lỡ mớ lữ thằng bầy tưởng trộm lụi một chĩa rồi đời nghe cháu.

-Dạ...con cảm ơn bác cai tổng có lời dạy...Dạ con đi.

Đợi cho Hai Tròn đi một đỗi xa, ông Cai Tổng quay qua Bảy Hợi, buột miệng bâng quơ::

-Ủa, con Tư Đẹp hồi sập tối tới giờ đâu sao tao hông thấy vậy Bảy?

-Dạ thưa ông cai tổng, chắc bà sai bảo nó mần chi đó.

-Đâu có mậy, bả với cô Bảy Diệu mà đi chợ, mai có giỡ bộ bay quên rồi hay sao chứ.

-Dà...hay là để con đi tìm nó. Dạ, mà ông Cai Tổng cần nó vụ gì để con dặn luôn.

-Biểu nó lên tao nói chuyện...Đi...Đi

-Dà, thưa ông con đi.

Lúc Bảy Hợi men ra chò chỗ đám bạn ở làm công cho gia đình ông bà cai tổng, đèn tắt tối thui, gió ào ào mà cửa chòi mở toác hoác, đập vô vách phen lịch bịch hông ai đóng.

Bảy Hợi ngạc nhiên hỏi to:

-Con Tư với chị Năm có trởng hôn vậy.

Vẫn không ai lên tiếng, Bảy Hợi ngần ngừ một lát đành bước đại vô chòi. Lệnh ông Cai Tổng, Bảy Hợi đâu dăm sai chạy, dù kẹt chỗ đàn bà con gái ở, Bảy cũng phải ép bụng chui tọt vào, la hoảng:

-Bớ bà Năm Nâu, bớ Tư Đẹp. ngủ thức lên tiếng coi.

Tư Đẹp từ lúc chạy bán mạng về chòi, vội vàng chui vô nấp nằm im re, đâu biết chị bạn ở như mình ngủ hay thức, nhưng cũng nơm nớp sợ bị khám phá vụ tò tí với Hai Tròn nên lúc nghe tiếng Bảy Hợi càng chết đống trong lòng, nằm im thin thít. Bảy Hợi vô tới trong, kêu la mà vẫn không nghe ai ừ hử, ngạc nhiên lầm bầm:

-Lạ chưa, sao hông ai lên tiếng trả lời trả lã kỳ vậy cà.

Tư Đẹp nhột nhạt làm bộ cựa mình, ú ớ:

-Ai đó, ai vô chòi chi vậy ?

Bảy Hợi vội vàng lên tiếng:

-Tui, tui Bảy Hợi đây cô Tư

-Ủa chú bảy đó hả ?

Tư đẹp vừa nói vừa lóp ngóp chui khỏi nấp. Bảy Hợi nhìn lướt qua, thấy áo sổng cô bạn ở nút áo hở phới ngực trắng nõn, mắc cỡ hông dám ngó, vội vàng tháo lui ra trước cửa chòi nói vô:

-Ông Cai Tổng biểu tui xuống kiểm cô lên nhà chạy việc. Cô lên lẹ đi kéo ống quở, kẹt tui lắm nghen

-Ủa bây giờ canh mấy mà ông Cai Tổng còn kêu cháu lên chi vậy chú Bảy ?

-Ối giờ giấc gì cô Tư. Chủ nhân người ta kêu mình lúc nào hông được. Ờ mà sao cô cứ

kêu tui chú này chú nọ hoài vậy. Bộ muốn quở tui chết yếu sao chớ?

-Thì chú cũng trọng đại rồi...Kêu bằng chú đâu có xê xích gì.

-Thôi, thôi. Lên gặp ông Cai Tổng lệ lên đi cô ơi. Lỡ có gì tui dí cô mất việc mà có khi còn lồi thoi rắc rối nữa à.

Tư Đẹp men theo bờ đê, bưng bả từ chòi lên nhà trên. Trong nhà đèn măng sông tắt tự bao giờ, chỉ còn ngọn đèn mù u cháy loe loét. Tự nhiên, Tư Đẹp rùng mình, ớn nổi da gà. Cô tăng hăng lên giọng:

-Thưa thầy cai kêu con phải không ?

Ông Cai Tổng đang nằm đưa võng kéo ket, nghe tiếng Tư Đẹp nhưng chưa vội trả lời, làm bộ ngáy ngủ, hỏi trống:

-Ai, ai đêm hôm khuya khoắc vô đây làm gì. Bộ muốn ám sát quan hả? Bả đâu...thằng bả đâu ?

Tư Đẹp hết hồn la toáng lên cải chính:

-Ý, hồng phải ám sát. Con đây, Tư Đẹp nghe ông kêu lên trình diện mà....

-Ủa, con Tư đó hả. Vậy mà ta tưởng...Vô đây biểu coi

Tư Đẹp cúi rúm đi vào nhưng vẫn còn khép nép chưa dám tiến lại chỗ ông Cai Tổng nằm. Chợt tiếng quát gay gắt nổi lên.

-Tao biểu vô đây sao còn chằng ràng ngoài đó hả.

-Dạ, con vô liền. Tại con sợ...

-Ai ăn thịt ăn cá gì mà bây sợ....

-Dạ, con sợ bà

-Hứ, bà bây đi chợ mai mới vía. Sợ gì, với lại có tao đây chi.

Tư Đẹp nghe ông Cai Tổng nói mạnh như vậy mà sao vẫn ớn ớn, nên cứ thấp thỏm, chân chừ chưa dám bước mạnh lên. ông Cai Tổng chạm tự ái, nạt lớn:

-Tao biểu vô đây là vô. Làm gì như ăn trộm rình nhà vậy hả, Tư Đẹp ?

-Dạ, con vô đây.

-Vô biểu, nghe tao không ?

-Dạ, nghe.

Tư Đẹp tiến lần vào nhà trong. Cô vừa nhẹ bước vừa phập phồng vì hồng biết ông Cai Tổng muốn gì, đêm hôm khuya khoắc, đã vậy đèn đóm lu cảm, cô sợ lỡ có chạm món gì quý giá rồi thì khổ thân, nên cứ lần mò từng bước.

Bất ngờ chạm phải vòng tay ông Cai Tổng ôm xiết cứng ngắt, đồng thời hơi thở dồn dập, hỗn hển:

-Tư đây hả....em đẹp phải không ? Dữ hôn. Làm gì mà rụt rè, khép nép như con gái về nhà chồng vậy. Qua đây chớ có phải cọp beo gì đâu mà sợ dữ vậy hồng biết nữa.

Tư Đẹp suýt la toáng lên nhưng bị ông Cai Tổng bịt kín miệng. Cô ú ớ vùng vẫy. Sợ quỳnh quáng:

-Ông..ông...cai tổng....đừng...đừng .....bà giết con chết.

-Giết cái giống gì. Ai dám giết bây chớ..đừng sợ

-Không, ông cai tổng thương giùm con.

-Hứ, hồng thương em, qua kêu em lên đây giờ này làm gì.

-Con sợ lắm, xin ông tha cho con...

-Coi kìa, qua có làm gì hại em mà sợ sệt, van xin đủ điều vậy. Qua thương em mà...Tư ơi, Đẹp ơi, qua thương em thật tình mà.

-Con sợ lắm ông ơi. Lỡ bà biết chắc con chết quá.

-Đừng sợ, có gì còn có qua đây. Qua mà muốn con mẽ đố dám hó hé lộn xộn, chết với qua liền hà...

Ông Cai Tổng vừa nói vừa ôm rút thân hình đầy đặn mát rượi của Tư Đẹp, một tay quờ quạng giạt phăng nút áo. Tư Đẹp hết hồn rên rĩ, khóc lóc như bị tra tấn:

-Ông ơi, con lạy ông. Tội nghiệp con...Có gì bà giết con chết mất.. Con lạy ông buông tha cho con làm phước.

-Hứ, qua thương em, qua muốn cứu vớt đời em chứ có làm tình làm tội gì mà buông tha

-Nhưng ông đáng tuổi cha mẹ con mà...

-Bậy, bậy...chuyện đàn ông đàn bà, nam nữ thương nhau đừng nói ba cái vụ tuổi tác.

Tư Đẹp, nghe lời qua, chịu qua vui lòng, rồi em muốn gì cũng được.

Qua hứa, em mà cho qua rồi nghen...một con mẽ chứ mười đứa qua cũng bắt mần đây tờ bưng cơm hầu nước cho em hết á.

-Thôi, thôi. con hồng ham vậy đâu

-Con kìa, Tư, Sao em khó vậy ?

-Dạ, hồng phải con khó, mà con sợ.

-Đừng sợ...em có mất mát gì đâu. Mai một anh sẽ xây nhà to,mua ruộng, mượn người hầu hạ em. Miễn là... Đẹp, em nghe lời qua đi. Qua thương em mà.

-Ông ơi, con...khổ lắm. Con có xứng đáng gì với ông đâu.

-Nữa, cứ nói vậy hoài. Sao em hồng xứng đáng với qua. Em đẹp, em trẻ, em khỏe mạnh...Trời ơi, Đẹp, em hiểu giùm lòng dạ qua mà...

Ông Cai Tổng vừa nói vừa bế thốc Tư Đẹp lên đi vô buồng, một tay giạt phăng sợi giây lưng quần, trật tuột xuống tới hai đầu gối. Tư Đẹp vùng vẫy, chời đập vô tình làm cái quần rời mau khỏi chân. Ông Cai Tổng càng hứng máu, đè ngựa Tư Đẹp xuống giường. Tấm thân con gái phơi bày trắng phau in rõ trong bóng tối càng kích thích ngọn lửa dục tình trong lòng bốc lên khiến ông cai tổng như người mất trí. Một tay ông bóp vú Tư Đẹp, tay kia ông cầm con cặc đang cương cứng ngắc sục lên sục xuống, ông gục mặt hôn ngấu nghiến lên mặt mũi người con gái mà lúc này ông chẳng còn phân biệt là con ở hay đáng tuổi con cháu gì cả. Ông Cai Tổng giờ phút này đã nứng lắm rồi, ông đưa tay xuống vội vã kéo tuột quần Tư Đẹp xuống, nàng càng dẩy dựa bao nhiêu thì càng làm cho ông Cai Tổng hứng thú thêm bấy nhiêu, ông nói.

-Em chịu qua đi, qua thương...em cho qua chơi đi rồi muốn gì cũng được hết.

-Trời ơi. Con còn con gái ông ơi. Ông tha cho con nhờ mà.

-Hồng có sao đâu, con đừng sợ..qua làm nhẹ cho...sướng lắm, hồng có gì đâu. Để qua cởi áo dùm con ra nghe.

Nói xong ông từ từ cởi mấy nút áo nàng ra, rồi lần lần đến chiếc áo nịt vú cũng được cởi bung ra, trước mắt ông bây giờ là một cô con gái còn trinh nguyên tiết không một mảnh vải che thân, đôi vú trắng nõn nà sần cứng, núm vú đỏ hồng nhỏ bằng đầu tăm,

mu nàng vun cao

lên như một ngọn đồi nhỏ, bên trên có những sợi lông măng che đậy, phải nhìn nhận là nàng có một thân hình đẹp tuyệt mỹ. Ông Cai Tổng mân mê những sợi lông thanh tao đó trên mu lồn nàng, cô con gái rên lên hừ hử khi bàn tay ông vừa chạm tới mồng đóc của nàng.

-Con...con ssướng quá ông ơi....

Ông Cai Tổng đưa hai tay dang rộng hai chân nàng ra giờ ông mới được dịp nhìn rõ hai mép lồn của cô gái ở chính giữa hai mép ngoài nó lộ ra một hạch thịt đỏ hồng, cộng với chất nhờn có màu giống như sữa, ông từ từ khò đầu xuống dùng lưỡi liếm nhẹ lên hột le của nàng, rồi di động đầu lưỡi của ông như một con rít hung dữ chui vào hang tìm tòi một cái gì mới lạ, 10 ngón tay nàng bấu siết lấy tóc ông cùng những tiếng rên rả vang xa trong đêm tối. Sau nửa giờ bú liếm, ông Cai Tổng không còn dần lòng được nữa, ông chồm dậy nắn dè lên người Tư Đẹp để chuẩn bị cho tư thế chiến đấu cùng lồn. Tư Đẹp có vẻ sợ hãi nàng lắc đầu lia lia lên tiếng:

-Không được đâu ông ơi

-Cái gì mà không được em, qua làm nhẹ hồng có đau điếng gì đâu, em đừng sợ.

-Nhưng....cái của ông bự qua, con sợ quá hà.

-Cái của qua bự chứ....cái của em cũng bự vậy. Nó còn nuốt cái của qua nữa kìa. hi hi hi`

-Nhưng..con...sợ quá ông ơi.

-Em ráng chịu chút xíu đi, xong hết đau là nó sướng lên liền hà, ráng chút đi qua thương

Nói xong ông Cai Tổng đưa tay cầm lấy con cặc ông nhét vào cái lỗ đỏ hồng, nàng đã ra khí rất nhiều nên cũng có phần trơn tru dễ dàng hơn, ông để đầu cu ngay giữa hai mép lồn rồi ngoáy ngoáy nhẹ vài cái cho đầu cặc thật trơn ướt, thật nhẹ nhàng êm ái mỗi lúc tiến sâu hơn, Đẹp vừa sướng vừa lo sợ, nàng cảm thấy mỗi lúc một thốn hơn, mồ hôi nàng đã đổ ra như tắm, ông Cai Tổng cố gắng lắm mà cũng không sao đưa con cặc ông vào hết bên trong được. Ông ngừng lại hít vào một hơi thật dài, rồi bất thành linh ông đẩy vào một cái thật mạnh như vũ bão. Bỗng Tư Đẹp thét lên một tiếng thất thanh giữa đêm khuya vắng.

- Ui da ! Chết con rồi ông ơi, ông làm tét lồn con rồi, ui cha đau quá.

Đầu cặc ông giờ đã nằm gọn trong hang, ông hí hục nhấp nhò lên xuống mặc cho cô con gái đau đớn rên rỉ, ông Cai Tổng nắc mỗi lúc một mạnh hơn, hai tay nàng bấu xuống tấm drap giường mặt mày nhăn nhó đầu lắc lia lia, hai vú nàng đong đưa lên xuống trông thật hấp dẫn. Bất thần ông buông xui tay nắn dè lên người nàng, hai tay ông bám chặt lấy hai bờ vai Tư Đẹp, ông cố kéo người nàng xuống cho cặc ông sát vào lồn nàng, bao nhiêu tinh khí ông bắn tứ tung vào trong lồn nàng, ông lẫn giữa người sang một bên nằm thờ hỏn hển, cặc ông tuột ra ngoài, ở bên dưới lồn nàng cũng nhấp nhấp giựt giựt, một vài giọt khí trắng đục chảy xuống hòa trộn lẫn màu máu đỏ hồng đang nhể nhả từng giọt nhiều xuống ướt đậy tấm drap giường.

Phần 3:

Đẹp vừa tê buốt cả người vừa rên rĩ. Sau hơn nửa giờ hì hục, chiếm đoạt thể xác cô gái, ông Cai Tổng mệt phờ, ngã lăn ra giường nằm thở phì phò như heo phủ nọc. Trong khi Tư Đẹp khóc rưng rức phần vì tủi hổ, phần vì lo sợ nếu một mai bà Cai Tổng biết được cô ăn nằm với chồng bà. Lúc đó sự thế ra sao.

- Ông ơi, chắc con tự tử cho rồi..
  - Ý tự tử giống gì. Sao em nghĩ nông cạn vậy ? Qua thương em thiệt tình. Đừng dại dột vậy thiệt thân Tư à.
  - Chớ ông phá hoại đời con gái con mà...
  - Coi kìa. Con gái giống gì hồng biết nữa...Mình ăn nằm dí nhau khác nào vợ chồng. Cứ xưng hô như vậy kẹt qua lắm.
  - Nhưng mà...
  - Giống gì nhưng với nhị nữa Tư. Qua hứa sẽ bảo bọc đời em. Qua xây nhà mua ruộng cho em mà.
  - Nhưng mà anh Hai Tròn sẽ giết....
- Ông Cai Tổng giật mình ngồi nhồm lên, hồn vía lên mây khi nghe Tư Đẹp nhắc đến tên Hai Tròn lại còn đòi giết này nọ. Ông hấp tấp hỏi Tư Đẹp:
- Hai Tròn sẽ giết, mà nó giết ai ? Bộ nó gan trời chắc ?
  - Hồng gan trời gì nhưng mà điều ảnh thương con.
  - Thôi nhe, đã nói là hồng xưng con nữa à.
  - Nhưng... anh Hai Tròn dữ lắm. Anh nói hể em phản bội, ảnh xin tí huyết với bất kỳ ai...phá hoại đời em.
  - Trời đất, cái thằng ghen gớm vậy sao ?
  - Chẳng phải ảnh ghen thôi đâu, ảnh mần thiệt lắm ông Cai Tổng ơi. Ảnh từng chém hương quản Thiệt dê em hồi năm ngoái đó.

Cai Tổng Lúa giật mình. Vụ Hai Tròn chém hương quản vì ghen trong làng Rạch Gáo này ai mà hồng biết. Cai Tổng Lúa dù sao cũng vai vế bác họ của Hai Tròn lại càng kẹt hơn. Tuy nhiên, đã trót mê Tư Đẹp và cũng đã chiếm đoạt đời con gái cô rồi. Ông ta trót phóng lao phải theo lao nên gượng gạo nói cứng:

- Í, tại thằng cha hương quản Thiệt yếu cơ. Còn qua, dù hèn cũng cai tổng ba làng. Hơn nữa, qua là bác nó, hồng lẽ Hai Tròn dám hó hé.
  - Ảnh liều mạng lắm ông ơi. -Xí, nó liều mạng với ai chứ với qua còn khuya em ơi. Thôi mình...tính chuyện đũa lâu đũa dài, đừng lo chuyện tam hoàng cố đế mắc công.
- Ông Cai Tổng vừa dứt lời, bàn tay tham lam của ông rà dài lên trên cặp vú no tròn căng cứng của Tư Đẹp. Cô cảm thấy nhột nhạt co rúm người lại, rên khe khẽ. Ông Cai Tổng càng mơn trớn mân mê thân thể tươi mát hấp dẫn của nàng, càng thấy rạo rức thêm muốn dâng tràn, khác hẳn mỗi khi bắt đắc dĩ ông gần gũi bà vợ già teo hóp của mình. Ông lần tay xoa nhẹ lên hai bắp vế thon thả, rồi lần lần lên chỗ giữa có những sợi lông tơ mịn màng, ông cảm giác như đang sờ lông mềm mại của con kiki xù. Ông cai nhồm người đè lên thân mình Tư Đẹp, giọng ngọng nghịu đã đót:

- Ôi cưng....cưng yêu vấu của anh ơi Tư Đẹp cũng không còn cảm thấy khó chịu, đau đớn như lần đầu mà cơ thể nóng bừng, đam mê bầu chặt hai chân lên hông Cai Tổng, mắt nhắm nghiền, chắt lưỡi hít hà, rên ư ử trong cổ họng:

- Ông...Cai ơi...Em sướng quá, chơi em đi. Chơi liền đi ông...Em nứng lộn quá rồi đây ông ơi.

- Thấy chưa, qua nghĩ có sai đâu, thế nào em cũng đòi qua mần nữa hà.

Tư Đẹp tự lộn tay xuống dưới lồn mình, nàng dùng bốn ngón tay chà lên chà xuống thật mạnh chỗ hai mép ướt nhẹp đầy hấp dẫn miệng lẩm bảm nói:

- Uzm.....uzm..Lồn em ra khí nhiều quá ông ơi.

Cai Tổng nghe giọng nói rên rỉ tha thiết của Tư Đẹp, ông ta càng trở nên hào hứng, thích thú, ông nút nhẹ xung quanh đầu vú nàng, làm Tư Đẹp phải uống cong người lên vì sướng. Ông mê say bú vú nàng không khác gì một đứa bé đang bú sữa mẹ, ông chậm rãi chuyển người nằm ngược lại rồi dùng lưỡi kéo rà từ vú xuống tới rốn, khi lưỡi ông kéo dài xuống tới mu lồn Tư Đẹp thì ở dưới con cặc ông cũng vừa ngay tầm miệng nàng. Trong lúc ông đang gục đầu đam mê bú lồn thì Tư Đẹp ở dưới nó cũng đang say sưa há miệng quặt chặt cứng lấy con cặc ông. Nàng cũng thường nghe các cô bạn cùng lứa hay nói về chuyện bú cặc, mà mãi đến ngày hôm nay nàng mới thực hiện được điều này. Cả hai đang hí hục say mê, họ bú liếm lẫn nhau đã hơn nửa giờ rồi mà vẫn chưa chịu thôi. Bỗng ông Cai Tổng dùng ngón tay quẹt vô lồn Tư Đẹp để thấm chút nước nhờn, ông thoa xung quanh lỗ đít nàng cho được trơn tru. Ông nhẹ nhàng dùng ngón trỏ xoay xoay mấy vòng rồi từ từ rút ngón tay vô lỗ đít nàng mỗi lúc một sâu vô. Đẹp sướng tê cả thân người đến nỗi không còn bú cặc ông được nữa, miệng nàng rên rĩ không ngừng:

- Sướng quá ông ơi...Làm nữa đi ông,....em lạy ông mà....ông cai ơi. làm nữa đi ông....

- Ừ...để từ từ qua làm cho mà...qua cũng chịu hết nỗi rồi. Bây giờ, đến lượt em chơi qua đi nha.... chơi cho qua sướng đi em, xong rồi thì sao cũng được.

Vừa nói xong ông Cai Tổng đưa tay nắm kéo Tư Đẹp ngồi dậy, ông liền nằm dài ngửa xuống, con cặc đầy gân guốc, cương cứng ngắc của ông đang ngóc đầu thẳng lên trời, nó thèm thuồng đói khát và đang chờ đợi sắp sửa được ăn thịt lồn, ông đưa tay ra dấu bảo:

- Lên đi em...

- Em không biết...ông chỉ em nha.

- Có gì đâu mà hỏng biết, em cứ nhét nó vô đi rồi qua chỉ cho. Đẹp vâng lời đưa chân bước ngang qua người ông Cai, nàng ngồi nhóm người lên đưa tay ra đằng sau nắm lấy con cặc rồi chậm rãi hạ chân thấp xuống để cho con cặc ông nằm gọn vào trong hang nàng. Từ từ hạ thấp xuống nữa, chỉ trong chốc lát cái lồn nàng đã nuốt trọn hết con cặc của ông Cai, nàng nhăn mặt cảm thấy hơi thốn vì thế này là thế sát và sâu nhất. Ông Cai lên tiếng:

- Chơi qua đi em...chơi mạnh lên đi em.

Đẹp quỳ hai đầu gối xuống, nàng bầm môi mắt nhắm hì hụi nhấp lên nhấp xuống dữ dội, hai vú căng tròn đang từng từng lên chẩy xuống theo từng nhịp nhấp của Đẹp, thật nhịp nhàng như chày giã gạo mãi cho đến khi tiếng ông Cai chọt rú lên:

- I...chết qua rồi em ơi..qua ra rồi...sướng quá..ư...ư

- Chờ em chút...đừng ra nha...em sắp sửa ra đây....uzm.....uzm...em ra nha...em ra đây...

Nàng nhóm người kéo lên ra khỏi cặc ông, tức thì trong lỗ đái của ông như một vòi nước bắn xịt tung tóe lên khắp người nàng. Cặc ông giựt giựt lên mấy cái rồi từ từ xìu xuống nhỏ dần, lồn cô gái cũng híp ra híp vô nhũ xuống từng giọt từng giọt ướt đầy cả lông lá ông Cai. Đẹp nằm gục người xuống đè ông Cai, cả hai người thở hổn hển, đầu óc họ đang lâng lâng trên thiên đàng bởi vì họ vừa trải qua một cơn ái ân thật nồng cháy. Ngoài trời gió thổi hiu hiu lạnh lạnh đã đưa hai người lịm đi trong cơn sướng tuyệt vời.

Phần 4:

Hai Tròn nâng ly rượu đế nốc cạn tận đáy, mặt đỏ bừng như Quan Công, mắt ngầu đục có quầng. Nó mím chặt môi, cất giọng lè nhè chửi đổng:

- Mẹ cha nó. Bác cháu giống gì. Người yêu của tui mà ổng quơ tuốt luốt.

Bảy Hợi cười khà đầy đưa:

- Ôi Ai chớ ông Cai Tổng già hồng bỏ nhỏ hồng tha mà. Có điều tao thấy thằng Hai mà nóng giận như Trương Phi có ích lợi gì.

- Vậy chớ anh Bảy xúi tui mần gì ổng ?

- Ý, tao hồng có xúi à ghen.

- Ủa, thì anh Bảy thương đàn em, anh chỉ đường dẫn lối cho tui giải quyết vụ này - Nói thiệt với anh Bảy ghen, tui mà hồng chớ được ổng, tui thề sẽ hồng sống trên đời nhìn mặt Tư Đẹp nữa đâu

- Coi, sao chú em mà nóng như lửa đốt bên đít vậy Theo tao, bây đâu cần gì trả thù ổng chi cho mệt mà còn bị tù tội nữa

- Thì anh Bảy nói đi tui nghe...

- Vô, vô đi rồi tao chỉ nước cờ này cho mà đi Bảo đảm mà trả thù được ổng mà còn phê re nữa

- Ủa, vô thì vô...Nhưng tui vô rồi anh nói nước cờ gì đó cho tui nghe à nhen. Rồi ... vô ...

Đợi Hai Tròn ực cạn tiếp ly đế, Bảy Hợi gắp miếng khô cá sặc đưa cho bạn, cười khanh khách, già lã:

- Chú mà dục tốc bất đạt. Chuyện đâu còn có đó. Cứ nhậu đi rồi nghe thằng anh Khổng Minh chú bày kế nè.

- Tui thì nóng như than hầm còn anh thì cứ ầu ơ ví dầu hoai, nói tui nghe kế Khổng Minh coi cha nội

- Tao hỏi thiệt chú em, Mà dám liều mạng không ?

- Liễu mạng hả... đằm tuốt, mà liễu mạng sao nói đi Anh đừng có khi dễ thằng em này chứ. Bất quá chết là cùng chớ gì.
- Chết thì ai xúi chú em mà y chi. Đẳng này tao bảo đảm chú mà y còn sướng thân nữa là khác.
- Chà nghe anh Bảy nói tui bắt nôn quá. Sao, mần gì nói phước đại ra cho em út nghe đi
- Chú mà y xăm mình dám nhào vô bà Cai Tổng hôn ?
- Hả, tui mà...vớ bà già háp, sồn sồn đó hả. Trời đất.
- Ủa, sao chú mà y bàn ra rồi
- Tui..tui làm vậy coi sao đặng ?
- Cái thằng...bộ bả hồng phải là đàn bà, hồng còn cơm cháo nước nôi sơ múi gì sao chớ ? Mà y, cứ mại hơi hoài
- Ủ, thì biết vậy rồi nhưng...sao anh xúi tui cái việc động trời, ác ôn vậy chớ...Sao anh hồng ngon nhào vô đi ?
- Bảy à, mầy nói vậy là phụ lòng tao rồi nhen. Chẳng qua tao biết bà Cai Tổng cũng mặng mà ba cái vụ đó lắm. Ngặt nổi tao khác mầy khác, tao mới gài mầy vô độ chớ bộ.
- Tui khác chỗ nào ?
- Thì mầy trai trẻ, vớ lại hồng phải kẻ ăn người làm, bả chịu đèn mầy để ợt. - Còn tao bả muốn cũng ky mặt, mầy thấy có đúng không ?
- Nhưng mà...lỡ bả...tui nói hồng được đặng..kỳ lắm.
- Ấy mà, mầy tin tao đi Bảo đảm tao sắp đặt cá cấn câu cái rụp cho mầy coi

Bà Cai Tổng cười tùm tùm, vuốt ve bờ lưng Hai Tròn mơn trớn:

- Nè, Hai ơi Hai nói đi..em sao ? Hai có thấy em xứng đáng với Hai không ?
- Dạ, thưa bà...

Bà Cai Tổng đỏ ửng hai má, đấm thùm thụp lên lưng Hai Tròn, giọng nũng nịu:

- Coi kìa Bộ Hai rửa em hả..Em vậy mà Hai thưa bà...Sao hồng kêu người tạ..Má luôn đi cho trời phạt.

Hai Tròn cười khúc khích, sẽ lén nhìn người đàn bà đang ngồi dựa nguyên thân hình vào lưng mình ở sàn ghe trôi bập bênh trên mé tắc vắng vẻ. Từ hôm, Bảy Hợi dàn cảnh chìm ghe, Hai Tròn vớ bà Cai Tổng đi lại lén lút với nhau Bà cảm thấy hồi xuân phơi phới Nhất là sau cái vụ chồng tăng tị với Tư Đẹp bà khám phá mà chẳng làm gì được. Đã vậy, ông còn hăm he chia cửa, cất nhà riêng cho Tư Đẹp, bà Cai Tổng tức ầm ạch, máu hoạn thư dồn lên tận cổ. Lẽ ra bà xé xác tình địch mới hả giận, nhưng biết có làm cho đã nư thì cũng đã tan đàn rã bầy nên sẵn dịp được Hai Tròn cứ mạng, lại ở trong tình cảnh ông ăn chả, đại gì bà không ăn nem. Bà Cai Tổng nhớ hôm chìm ghe, nào bà có muốn trao thân cho chàng trai đáng tuổi em út. Ngặt nổi, cảnh tình đưa đẩy, quần áo ướt loi ngoi lóp ngóp, lạnh run người Được Hai Tròn ôm ấp trong vòng tay lộ vào bờ, cơn khao khát tình dục dâng bốc, lửa tình âm ỉ lâu ngày bùng cháy Bà chủ động tấn công Hai Tròn, cuối cùng quật ngã chàng trai, sa vào cơn mê xác thịt, mà chính bà cũng không ngờ mình vẫn còn sung sức đến như thế. Từ hôm đó, ăn quen bén mùi, Bà thường lén lút hẹn hò Hai Tròn ngoài xẻo tắc. Bà cũng đâu ngờ Hai Tròn mê

mình như điều đó. Đúng là trai tân gặp gái hồi xuân, khác nào mèo gặp mỡ. Nãy giờ Hai Tròn vẫn

nằm nín thính dường như đang nghĩ ngợi điều gì lắm. Bà thắc mắc dò xét:

Hai có buồn lo gì nói em nghe đi Hay là Hai hết còn thương em rồi phải không ?

Hai Tròn bất chợt buông tiếng thở dài thườn thượt, giọng buồn xo:

- Chắc chúng mình khó có thể gặp nhau như vậy hoài đâu Mận à.

Bà Cai Tổng hoảng hốt ngồi bật dậy Cặp vú mướt dài thòng nhùn nhẩy trong chiếc áo mỏng, khiến Hai Tròn muốn đưa hai tay tóm chặt nhưng cố khép mắt vờ như nghĩ ngợi Bà càng thêm xốn xang, áy náy:

- Nói cho em nghe đi Hai Tai sao Hai trở trăn buồn bã vậy ? Hai đừng dấu diếm, em buồn lắm nghen.

- Tui đâu có dấu diếm gì Mận. Có điều tui sợ lắm.

- Hai sợ gì ?

- Sợ chuyện đổ bể, Mận mặt mũi nào nhìn chòm xóm. còn tui nữa, chắc gì chồng Mận tha mạng cho tui

- Ôi, tưởng gì quan trọng, vậy mà Hai làm em hết hồn, Mà nè, em hỏi thật nghen, Hai thương em hôn. ?

Hai Tròn im re, làm sao chàng yêu thương bà thật tình, Hình ảnh Tư Đẹp dù sao cũng in sâu vào trong tam trí chàng. Còn riêng bà chỉ tạm bợ, chẳng qua Hai Tròn chủ tâm trả thù ông Cai Tổng, đầu gối bà đeo dính như sam. Bởi vậy, Hai Tròn tìm kế hườn binh, làm màu để bà ta sợ chồng ghen, bớt ham muốn, đòi hỏi Hai Tròn đáp ứng nhu cầu tình dục. Hồng dè bà không sợ, trái lại còn sát sã, quyết liệt. Hai Tròn đâm hoảng trả lời ngắc ngư nước đôi:

- Thương mận thì tui cũng thương đứt ruột lặn mà điều tui cũng cứ nom nớp đánh lô tô trong bụng hoài

- Giống gì mà Hai sợ chả gắt củ kiệu vậy Em hồng ngán chả đâu.

- Nhưng mà lâu lâu mình gặp nhau được rồi Chứ cái điệu hà rầm như vậy, có ngày ổng biết, ổng đâm tui đổ ruột lòi phèo..Bộ Mận không sợ mất tui hen ?

Bà Cai Tổng cảm động, ghé nằm xuống người Hai Tròn. Cặp vú nhão in xuống ngực làm chàng ta cảm thấy lấn cấn khác hẳn lúc ôm ấp Tư Đẹp, da thịt cứ mát lạnh. Dù vậy, Hai Tròn cũng làm như đăm mê, ghé miệng ngậm đầu vú bà mút lia lịa Bà ta khoái cảm tê tái, lim dim mắt, miệng nói lí nhí:

- Hai ơi, đừng bỏ em nghen. Hồng có gì phải sợ thằng chả hết á. Chả mà lạng quạng biết tay em liền hà.

Hai Tròn đang mên mê đầu vú bà Cai Tổng, nghe vậy vội vã gạt ngang:

- Ý không được đâu Mận định làm gì chồng Mận hả?

- Có làm gì đâu. Chả mà để yên mạnh ai nấy mần ăn bồ bịch thì thôi. Bằng không hả, em cho chả châu trời sớm luôn.

Hai Tròn vụt ngồi dậy, miệng lấp bắp:

- Trời sắp chạng vạng rồi, mình đi nghe Mận.

- Ủa, sao khi không đòi địa ngang vậy Hai?
- Địa tối quá, chồng Mận đi kiếm, kẹt lắm. Mình vừa rồi bữa nào gặp lai.

Bà Cai Tổng vẫn chưa muốn rời người tình. Bà tiếc rề thò tay vô quần Hai Tròn vọc vọc lấy con cặc mặt đỏ ửng vì khát khao đòi hỏi, giọng nhẹ nhàng thì thào:

- Hồng sao đâu Hai, chịu em lần nữa rồi mình điạ..còn sớm mà.
- Trời, sao bà sung vậy...Thôi để dành bữa khác đi mà.
- Hồng, em hồng cho Hai điạ đâu.

Bà Cai Tổng trườn người lên mình Hai Tròn, mắt đờ đẫn như người mộng du, rên khe khẽ, van nài:

- Chịu em đi Hai, em chịu hết nổi rồi mà...yêu em đi Làm cho em sướng đi Hai.

Bà vừa rên rĩ, vừa hôn trơ trát lên khắp người Hai Tròn. Bà không tránh né chỗ đang cương cứng giữa hai đùi Hai Tròn. Hấn biết có muốn tránh né cũng không xong. Vả lại, lúc này chàng cũng bị thân hình nóng rực của bà gây cho phấn khích tột độ, nên một lần

nữa đành chịu ý người đàn bà đang cơn động tình như cô con gái dậy thì lần đầu ném mùi đàn ông. Hai Tròn nói:

- Thôi được rồi, Mận sao dâm quá hà...làm như chỉ có lần này rồi thôi vậy.
- Hai cởi đồ ra đi..bữa nay Hai phải bú lồn em mới được đó, cứ hứa hoài hà...

Hai Tròn ngẫm nghĩ trong bụng" Ý chết mẹ rồi con mẹ giờ bảo mình bú nữa, coi bộ hồng xong rồi, nhưng mà hứa sãng hoài thì cũng kỳ, thôi đành phải làm nhạc sĩ nhắm mắt thổi kèn chớ sau giờ" Hấn vừa cởi đồ ra vừa nói:

- Ờ...bú thì bú...

Bà Cai Tổng sợ Hai Tròn đổi ý, nên vội vả nằm ngửa xuống, bà nhóm đít lên nắm cả quần trong quần ngồi tuột cái vèo xuống, miệng cười toe toét nói:

- Hồi nãy em có rửa sạch rồi, thơm lắm hồng cò dơ đâu mà Hai ngại, Bú em đi anh Hai
- Bà dang rộng hai chân đạp lên vách ghe, Hai Tròn lom khom ngồi xuống, hấn đưa tay vuốt nhẹ lên chù lông đen thui thúi của bà rồi nói:

- Mu lồn em bự quá, đã thiệt.

Bà Cai Tổng nhết môi cười nói:

- Thì bự vậy mới vừa của anh chứ.

Hai Tròn mới vuốt có mấy cái mà nước dâm của bà đã ứ ra linh lảng rồi, hấn thọt một lúc hai ngón tay vào trong lồn bà mà khều khều, móc móc mà vẫn thấy còn hơi rộng, hấn chơi luôn bốn ngón vào trong, bà sướng quá rên la nghe ơ ị Hai Tròn thọt sâu hơn đến phân nữa lòng bàn tay, ngón tay cái còn lại hấn khều móc lên hột le của bà, làm bà giựt bắn người hầy hầy lên từng cơn chập:

- Em sướng quá anh Hai ơi, chắc em chết mất...Hai làm em sướng quá..Đã thiệt anh Hai ơi ...

Hai Tròn rút bàn tay ra nghe cái "ót" để lại một cái lỗ rộng tổ tương bằng cái cốc của

mấy ông già uống rượu, hai mép vãnh ngược qua hai bên nó híp híp lại như miệng con cá tàu đang ăn mồi.

Hai Tròn hứa là phải làm, hấn cũng muốn trả nợ cho xong, hấn chu miệng ra nút nút, kéo kéo hai bên mép lồn bà, rồi thè lưỡi liếm từ lỗ lồn vét ngược cho tới hột le bà. Nó liếc nhìn lên thì thấy bà Cai đang kéo vú bà lên tự bú một mình trông thật ngon lành. Hai Tròn chịu trận gần mười phút bú liếm. Hấn nghĩ thầm phải chi lồn của Tư Đẹp thì mình còn hứng thú bao lâu cũng được, thôi thì đại khái cũng đủ rồi, giờ chơi cho bà một quả nữa chắc bà cũng hài lòng lắm rồi. Nghĩ xong Hai Tròn nói:

- Mận ơi Anh chơi em nghen.

Bà Cai trả lời:

- Ờ...Anh Hai chơi em đi chơi mạnh mạnh nó mới sướng nghen.

Hai Tròn liền bò nằm lên người bà, một tay hấn chổng xuống dưới sàn ghe, tay kia hấn thồn xuống phía dưới định nắm con cặc đút vô lồn bà thì bà Cai Tổng nói:

- Anh Hai để em...

Bà vói tay xuống nắm lấy con cặc của Hai Tròn bà sục sục mấy cái cho nó cương cứng lên đến hết mức, cặc của Hai Tròn đã căn phồng cứng lên rồi mà bà cũng vẫn chưa chịu nhét nó vô, bà cầm chắc lấy con cặc của Hai Tròn quẹt quẹt thật mạnh đầu cặc lên trên mỏng đốc của bà một hồi lâu, rồi bà kéo rê con cặc Hai Tròn xuống đến hai mép lồn quậy quậy xung quanh cái lỗ mấy cái xong bà mới chịu nhét nó vô.

- Được rồi đó. Anh Hai chơi em đi đụ mạnh thiệt mạnh nghen anh hai.

Hồi này giờ Bà Cai Tổng cũng làm cho Hai Tròn không ít thì nhiều cũng phải nứng, khi cặc hấn vừa nằm gọn trong lồn bà, thì tự động Hai Tròn nấc lia nấc lia, hấn cố dùng hết sức của một thanh niên từ động xuống nghe kêu ành ạch, ành ạch. Bà bắt Hai Tròn phải chơi bà hết kiểu này rồi đến kiểu khác. Khi Hai Tròn mệt thì tới phiên bà, hai người đã chơi qua chơi lại cũng gần 1 tiếng và đã hơn chục kiểu rồi mà vẫn chưa xong, từ bên trong chiếc ghe Hai Tròn và Bà Cai Tổng họ say mê nhấp lên nhấp xuống, mặc cho ở bên ngoài chiếc ghe nhấp nhô lên xuống theo nhịp nấc của hai người.

Phần 5:

Còn Tiếp

Hoc Hoi